Miquel llaurado i Nova orleans

Autor:
Data de publicació: 14-11-2026

La presència de catalans a la regió de Louisiana i la vall del Mississipi als segles XVIII i XIX —divulgada a la web La vaca cega desconfiada a partir de les investigacions de Miquel Llauradó i articles de divulgació històrica posteriors a El Nacional.cat— s'explica principalment per la colonització comercial impulsada durant el mandat del governador reusenc Esteve Miró i Sabaté (1782–1790).

Tot i que va començar al segle XVII , el gruix documental de l'assentament català al delta del Mississipi se situa a finals del segle XVIII i es consolida al llarg del segle XIX.

1. L'impuls d'Esteve Miró (Segle XVIII)

Governador de la Louisiana. Durant l'etapa de sobirania espanyola del territori (1762–1800), el coronel originari de Reus Esteve Miró i Sabaté va governar la colònia entre 1782 i 1790, sent el mandatari més durador d'aquest període. [1]

Colonització de 200 famílies. Miró va promoure l'arribada d'unes 200 famílies catalanes (prop d'un miler de persones) en una Nova Orleans que aleshores tenia uns 3.000 habitants. Segons l'investigador Miquel Llauradó, la meitat d'aquesta primera onada procedia de Reus i la seva comarca. [1]

Intercanvi comercial. Els colons van establir una xarxa mercantil centrada en l'exportació de matèries primeres (cotó i llana en brut del Mississipi) cap a les fàbriques tèxtils de Barcelona, Reus i Mataró, i la importació i venda d'indianes (teixits estampats) i aiguardents reusencs.

2. Continuïtat sota sobirania nord-americana (Segle XIX)

Adaptació als canvis polítics. Després del breu retorn a França (1800) i la compra de la Louisiana pels Estats Units

(1803), els comerciants establerts al Vieux Carré (Barri Francès) i els propietaris de plantacions de cotó al delta del Mississipi van mantenir i ampliar els seus negocis.

L'Old Absinthe House. Un exemple emblemàtic d'aquesta continuïtat al segle XIX és l'edifici de la cantonada dels carrers Bourbon i Bienville de Nova Orleans. Obert el 1806 com a botiga pels catalans Francesc Juncadella (Mataró) i Pere Font (Vilanova i la Geltrú), va passar als germans Aleix (Reus) i, cap al 1870, el bàrman barceloní Gaietà Ferrer el va transformar en la cèlebre Old Absinthe House.

3. Context historiogràfic i enfocament de l'INH

Divulgació a l'INH. L'Institut Nova Història recull la conferència d'en Miquel Llauradó amb aquests estudis dins el seu arxiu i secció d'articles sobre la presència catalana a Amèrica (com la ressenya sobre l'arrel catalana de Nova Orleans), tot i que, a diferència d'altres tesis més controvertides de la fundació sobre el segle XV i XVI, la migració comercial catalana a Nova Orleans als segles XVIII i XIX està àmpliament documentada per la historiografia acadèmica i els arxius colonials. [1, 2]